

מ"ת 14365/04/19 - מדינת ישראל נגד אביעד אברהם ציסמרי

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

14 אפריל 2019

מ"ת 14365-04-19

בעניין:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שי ציון (פ"מ י-ם, פלילי) המבקשת

נגד

אביעד אברהם ציסמרי

ע"י ב"כ עו"ד דותן דניאלי (סניגוריה ציבורית) המשיב

החלטה

1. עניינה של החלטה זו בבקשה לעצור את המשיב - יליד 4.1.98 - עד תום ההליכים בת"פ 14330-04-19.
2. בתיק הפלילי האמור מואשם המשיב בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
3. בפרק "העובדות" של כתב האישום מצוין כי ביום 1.4.19, במהלך עבודות בדירה שאליה עברה אמו של המשיב, התרחשה המסכת העובדתית הבאה:

"3. במהלך העבודה בדירה, החל אמיר להתקין מנורה כבדה, וביקש את עזרתו

של הנאשם. בין השניים התפתחו חילופי קללות, והנאשם אף דחף את אמיר, בעת שאמיר עמד על סולם. בתגובה, אמיר השליך את הסולם לעבר הנאשם, וכן צעק עליו והתקדם לעברו כשהוא מחזיק מברג בידו.

4. בשלב זה, נכנס הנאשם, יחד עם עדי, לתוך חדרו, והשניים הסתגרו בו והתקשרו אל אלי ציסמרי (להלן: אלי), אביו של הנאשם. בסמוך לאחר מכן, הוציא הנאשם סכין מתקפלת, בעל להב של כ-12 ס"מ (להלן: הסכין), מתוך מגירה בחדרו, והעבירה לבגדיו. גם בעת שהנאשם ועדי הסתגרו בחדר של הנאשם, המשיכו חילופי הקללות והצעקות בין הנאשם לבין אמיר.

5. זמן מה לאחר מכן, ועל רקע העימות שהתפתח, החליטו מיכל ואמיר לעזוב את הדירה. לאחר שהשניים עזבו, ניגשה ענבר אל חדרו של הנאשם, ומסרה לנאשם ולעדי כי מיכל ואמיר עזבו.

6. בתגובה, יצא הנאשם מחדרו ומהדירה, כשהוא מחזיק בסכין, והתקרב לאמיר, שבאותה עת העמיס את כלי העבודה אל תא המטען של רכבו. במקביל, אלי הגיע למקום ברכבו, והחנה אותו בסמוך לרכבו של אמיר.

עמוד 1

7. בין הנאשם לבין אמיר התפתחו פעם נוספת חילופי קללות, ואז שלף הנאשם את הסכין שהחזיק, ודקר את אמיר שתי דקירות בבטנו השמאלית העליונה. אלי יצא מרכבו, והפריד בין השניים.
8. בשל דקירתו על ידי הנאשם, פונה אמיר לטיפול בבית החולים, ונוזק לניתוח ולתפירת החתכים באמצעות סיכות".

4. עמדתה של המבקשת היא כי יש מקום לבחון אפשרות שחרורו של המשיב בתנאים, אך זאת רק לאחר קבלתו של תסקיר מעצר. כך נאמר מפי הפרקליט בדיון: "אנו מודעים לעובדה כי המשיב צעיר שהיה לקראת שחרור מהצבא, נעדר עבר פלילי. אנו סבורים כי בנסיבות אלה לא נתנגד לשליחתו לתסקיר ונבקש כי בית המשפט יבחן את אפשרות שחרורו ממעצר לאחר קבלת תסקיר שיעמוד על כל הנסיבות" (פרוטוקול, ע' 4, ש' 12-14).

5. המשיב טוען כי בהינתן התמונה הראייתית, מכלול נתוניו של המשיב וחלופות משובחות שבידיו להציע (שאחת מהן היא מעצר בית מלא בבית דודו של המשיב, שהוא קצין משטרה) יש לשחרר את המשיב בתנאים כבר עתה ובמקביל להזמין תסקיר מעצר, שלאחר קבלתו ניתן יהיה להידרש לכל שיהיה נחוץ להמשך הדרך.

6. לאחר שקילת המכלול הגעתי למסקנה כי ככל שהחלופה שצוינה לעיל לא תיפסל, הרי שניתן יהיה לשחרר את המשיב למעצר בית מלא כאמור, תוך מתן ערובות כספיות משמעותיות ובמקביל לכך יוזמן תסקיר כמצוין לעיל.

7. לתוצאה האמורה אני מגיע על יסוד שילובם של עניינים הקשורים למשיב ולמידת מסוכנותו ולחלופה העומדת על הפרק, הנחזית כאיכותית במיוחד וככזו שיש בה לצמצם את המסוכנות הקיימת במידה כזו שראוי לעשות בה שימוש כבר עתה. לאלה מתווסף חיזוק מסוים הנגזר ממה שקשור לראיות לכאורה.

8. לתוצאה האמורה אני מגיע בעיקר משום שאני סבור שמסוכנותו של המשיב אינה כזו שלא ניתן לאיינה, או לפחות לצמצמה במידה רבה, כשנעשה שימוש בחלופה טובה. זאת גם בשל נתוניו של המשיב - בהיותו נטול עבר פלילי וחייל העומד לקראת שחרור - וגם משום שנראה כי מסוכנותו של המשיב ממוקדת במתלונן וכי בשלב זה אינה קיימת, או שלפחות ניתן לנטרלה במידה מספקת בחלופה כאמור.

9. שיקול נוסף התומך בעשיית שימוש בחלופה האמורה כבר עתה הוא שנראה כי מדובר בחלופה טובה והדוקה במיוחד, בהינתן שמדובר במעצר בית בביתו ובפיקוחו של קצין משטרה הנרתם למשימה.

10. בהינתן כל האמור, יחד עם העובדה שהמשיב סבל לא מעט במעצר שעד כה (במשך כשבועיים) ושעשויה להיות לו מוטיבציה רבה שלא להיכשל באופן העלול להחזירו למעצר, אני סבור שעדיף לקבוע

מה שנקבע על פני כחודש נוסף של מעצר עד קבלתו של תסקיר.

11. בשולי ההחלטה אציין כי לתוצאה האמורה הגעתי גם מבלי לתת משקל רב לטענות שהעלה הסניגור בנוגע לראיות לכאורה. עם זאת, מה שקשור בכך עשוי לתת חיזוק נוסף לתוצאה שנקבעה. לכן אוסיף בנושא זה את שייאמר להלן: "בכל הנוגע לשאלה אם יש ראיות לכאורה, הרי שהיא נבחנת מתוך מבט כולל על מכלול הראיות (ראו, למשל: בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 133 (1996); בש"פ 2653/99 זיאד נ' מדינת ישראל, 29.4.99), תוך שנקבע גם, כי "אין זה מתפקידו של בית המשפט, לעת הזו, לעסוק בניתוח מפורט ומדוקדק של הראיות המסבכות את המשיב בעבירות המיוחסות לו" (בש"פ 6187/95 מדינת ישראל נ' אלעביד, 17.10.95). בחינה של מכלול חומר הראיות מגלה כי קיימות ראיות בעלות פוטנציאל הרשעתי, במידה הנדרשת כדי לשמש ראיות לכאורה לביסוס בקשה למעצר עד תום ההליכים. עם זאת, התמונה הראייתית כוללת גם אפשרויות נוספות ובכך יש לפעול לזכות המשיב.

לנוכח מה שעל הפרק עתה, לא אייחס משקל לטענות שהעלה ב"כ המשיב בכיוון של בעייתיות אפשרית בהודעות שונות שבחומר הראיות ובטענות לאינטרסים שונים של מוסריהן. עם זאת, יש לתת משקל מסוים למה שנוגע לאפשרות שהתנהגותו של המשיב נבעה - לפחות בין היתר - מהגנה עצמית. בניתוח הראיות בהקשר זה נחלקו באי כח הצדדים, אם יש לראות את האירוע כולו כחטיבה אחת (ואז יש יותר מקום לאפשרות כזו) או כשני אירועים נפרדים (בדירה ובחוץ). במכלול נתוני המקרה, גם אם האופן שבו מנתח הסניגור את הראיות בקשר לכך עלול להיתקל בקשיים, יש לייחס משקל מסוים לזכות המשיב גם לנושא הראייתי.

12. לנוכח כל האמור, **השורה התחתונה של החלטה זו היא כאמור בסעיף 6 דלעיל.**

בהמשך למצוין לעיל, ניתן יהיה לבחון בדיון שבו תשומע החלטה זו את החלופה שנקבעה ולתת הוראות נלוות לגבי כל שיהיה דרוש.

ניתנה היום, ט' בניסן תשע"ט, 14 באפריל 2019, בנוכחות המשיב ובאי כח הצדדים.

רפאל יעקובי, שופט